

Шест деценија „Војнотехничког гласника“

Путоказ техничком стваралаштву

„Војнотехнички гласник“, научни часопис Министарства одбране Републике Србије, непрекидно и редовно излази већ шест деценија. Захваљујући уређивачкој политици и одзиву компетентних аутора непрестано су усавршаване програмска концепција и оријентација, тако да је данас тај научни часопис цењен не само у војној средини већ и у цивилним наставним и научним институцијама у земљи. Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије категорисало је Војнотехнички гласник као научни часопис националног значаја. ■

Јубилеј

Научни часопис националног значаја

Пролазећи кроз више развојних фаза „Војнотехнички гласник“ је достојно репрезентовао Војску и Министарство одбране. У почетку је декларисан као стручни часопис за технику наоружања, опрему и снабдевање, а затим као стручни часопис родова и служби. Од 1989. године и формално је попримио карактер стручне и научне публикације, а данас је научни часопис Министарства одбране и Војске Србије.

ВОЈНОТЕХНИЧКИ

ЕЛЕКТРОНСКИ НАУЧНИ ЧАСОПИС МИНИСТАРСТВА ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ONLINE

ISSN 2217-4753 (Online)

ISSN 0042-8469 (Штампано изд.)

VOJNOTEHNIČKI

ELEKTRONSKI NAUČNI ČASOPIS MINISTARSTVA ODBRANE REPUBLIKE SRBIJE

glasnik
ONLINE

ISSN 2217-4753 (Online)

ISSN 0042-8469 (Štampano izd.)

„Војнотехнички гласник”, научни часопис Министарства одбране Републике Србије, ове године обележава шест деценија редовног и непрекидног издажења.

У оснивачком акту тадашњег начелника Генералштаба, 27. августа 1952. године, прописано је да се часопис оснива ради „разматрања и проучавања питања у вези са наоружањем, техничком и осталом материјалном опремом родова и служби, у погледу познавања, руковања, употребе, дејстава, чувања, отклањања неисправности и усавршавања материјала, као и расветљавања техничких питања организације, искустава позадинских служби и војног саобраћаја и евакуације”.

Изразећи у континуитету већ шездесет година и следећи основни стратегијски концепт, „Војнотехнички гласник“ је имао стабилну структуру која је произлазила из категоризације часописа у ширем друштвеном контексту и потреба војне праксе.

Развијао се од публикације намењene информisa-
њу и едуkaciji армијског кадра, као и афирмацији војне

технике, до стручног и научног часописа који objavljuje naučno-tehničke priloge i informacije iz oblasti vojnотехничких наука i струка. Програмска концепција часописа обухватала је систем интегралног техничког обезбеђења војске, техничке системе и средства, развој, производњу и експлоатацију средстава наоружања и војне опреме, као и сва остала научна и практична достигнућа која су доприносила усавршавању припадника Војске и Министарства одбране.

Пролазећи кроз више развојних фаза овај научни часопис достојно је репрезентовао Војску и Министарство одбране. У почетном периоду „Војнотехнички гласник“ је декларисан као стручни часопис за технику наоружања, опрему и снабдевање, а затим као стручни часопис родова и служби. Од 1989. године и формално је попримио карактер стручне и научне публикације, а данас је научни часопис Министарства одбране и Војске Србије.

Захваљујући уређивачкој политици и одзиву компетентних аутора непрестано су усавршаване про-

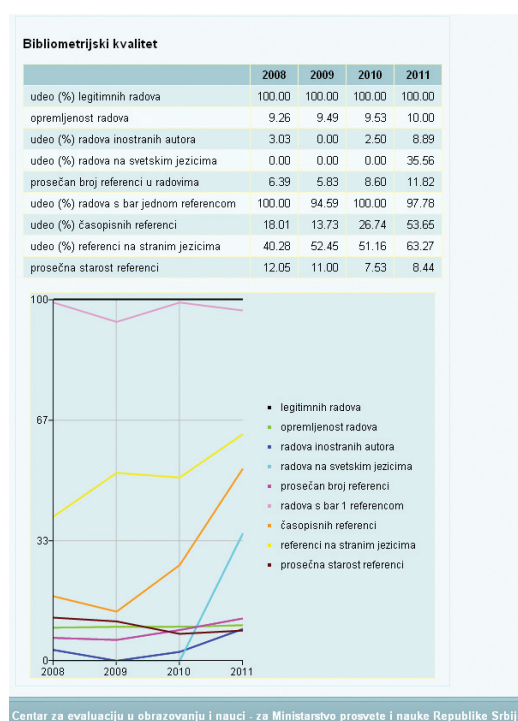
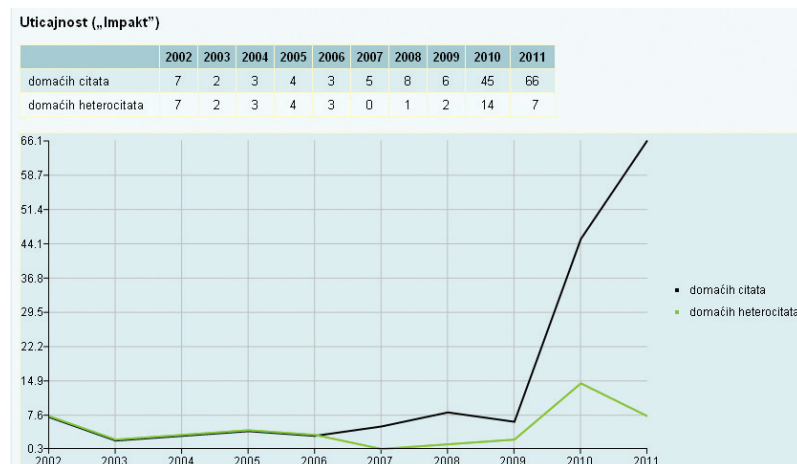
грамска концепција и оријентација, тако да је „Војнотехнички гласник“ израстао у научни и стручни часопис који је цењен не само у војној средини већ и у цивилним наставним и научним институцијама у земљи. Отворен је за сарадњу не само са стручњацима из војне организације, него и са ауторима из домаћих цивилних структура и иностранства, чији су радови и проблемatika коју обрађују од интереса за Војску, одбрану земље и међународну војну сарадњу.

Континуираним унапређењем библиометријског извештаја и показатеља који се вреднују (утицајности и библиометријског квалитета), на основу којих се додељује категорија часописа, у „Војнотехничком гласнику“ данас се објављују научни и стручни чланци из области за које га је Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије категорисало као научни часопис националног значаја. Те области су: математика, рачунарске науке, механика,

електроника, телекомуникације, машинство, материјали, хемијске технологије, индустријски софтвер, информатика, геонауке...

Поштујући смернице Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Центра за евалуацију у образовању и науци (ЦЕОН), „Војнотехнички гласник online“ ће убудуће посебно тежити достизању интернационалних стандарда и интегрисању часописа у међународно окружење. У том смислу, од 2011. године, покренуто је вишејезично електронско издање „Војнотехничког гласника“ на Интернету. Такође, објављују се радови и на страним језицима, као и радови иностраних аутора. Уредништво часописа, уз подршку ЦЕОН-а, примењује међународни систем за електронско уређивање часописа – ASEESTANT, који доноси многа унапређења и омогућава усклађеност рада редакције и аутора са светским стандардима.

Bibliometrijski izveštaj o časopisima	
Osnovni podaci:	Obrada:
naziv Vojnotehnički glasnik ISSN 0042-8469 periodičnost tromesečno početna godina 1953 izdavač Ministarstvo odbrane Republike Srbije - Medija centar "Odbrana" adresa glavni urednik Nebojša Gaćeša kontakt 011/3349-497, 064/6080-118, nebojsa.gacesa@mod.gov.rs u bibliotekama COBISS u SCIndeksu opisi i sažeci	Razvistan: (a) prema podeli Ministarstva nauke 1. informatika, elektronika i telekomunikacije 2. mašinstvo i industrijski softver (b) prema podeli OECD - Frascati 1. elektrotehnika, elektronika i srodne nauke 2. inženjerske nauke, ostale poslednja sveska prispela u Repozitorijum 2/2012 datum prispeća 7/3/2012 prvo analizirano godište 2002 poslednje analizirano godište 2011 poslednja sveska prispela na analizu br. 4

Подаци о „Војнотехничком гласнику“ у Библиометријском извештају о часописима

„Војнотехнички гласник“ није само институционални ресурс, који се у систему одбране развија од 1952. године, већ је постао и отворени форум за публикавање и стимулисање иновативног промишљања о свим аспектима науке и технике припадника Војске и Министарства одбране, те националне и међународне академске заједнице.

Данас „Војнотехнички гласник“ представља јединствен часопис на националном нивоу који публикује научне и стручне чланке из домена одбрамбених технологија и у којем, пре свега, припадници система одбране имају могућност да презентују и квантифи-

кују индивидуалне научноистраживачке резултате. И убудуће ће овај часопис настојати да промовише научни потенцијал Министарства одбране и Војске Србије и да афирмише напоре институција и појединаца усмерене на решавање реалних проблема и унапређивање свих целина и подручја из области војнотехничких наука. ■

Председник уређивачког одбора
бригадни генерал
проф. др Бојан ЗРНИЋ, дипл. инж.

ВОЕННО-ТЕХНИЧЕСКИЙ

НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ МИНИСТЕРСТВА ОБОРОНЫ РЕСПУБЛИКИ СЕРБИЈА

Вестник
ONLINE

ISSN 2217-4753 (Online)

ISSN 0042-8469 (Печатное изд.)

MILITARY TECHNICAL

ELECTRONIC SCIENTIFIC JOURNAL OF THE MINISTRY OF DEFENCE OF THE REPUBLIC OF SERBIA

Courier
ONLINE

ISSN 2217-4753 (Online)

ISSN 0042-8469 (Print issue)

MILITÄRTECHNISCHER

WISSENSCHAFTLICHE ZEITSCHRIFT DES VERTEIDIGUNGSMINISTERIUMS DER REPUBLIK SERBIEN

Bote
ONLINE

ISSN 2217-4753 (Online)

ISSN 0042-8469 (Druckausgabe)

Revue

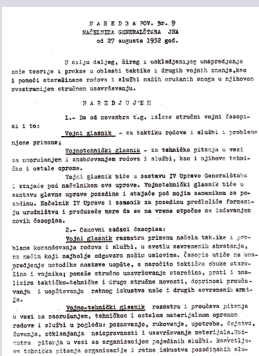
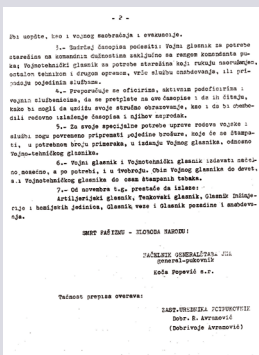
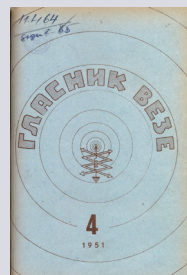
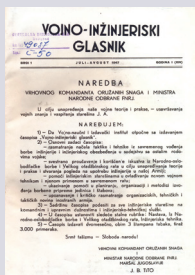
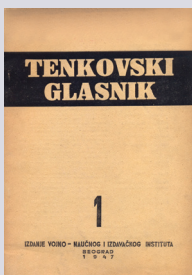
MILITAIRE TECHNIQUE EN LIGNE

LA REVUE SCIENTIFIQUE EDITION ELECTRONIQUE DU MINISTRE DE LA DEFENCE DE LA REPUBLIQUE DE SERBIE ISSN 0042-8469 (Édition imprimée)

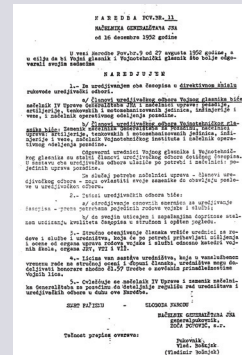
Како је изграђиван Темељи српске војнотехнолошке мисли

„Војнотехнички гласник“ основан је Наредбом начелника Генералштаба ЈНА од 27. августа 1952. године, као настављач традиције његових дошаташњих часописа родова и служби: „Артиљериског гласника“, „Тенковског гласника“, „Војно-инжињеријског гласника“, „Гласника веза ЈА“ и „Позадине и снабдевања ЈА“, који су излазили у периоду од 1947. до 1952. године и објављивали садржаје из тактике и технике

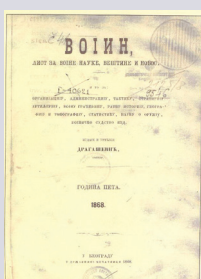
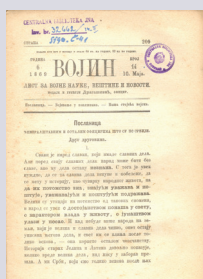
После наредбе о оснивању, уследила је још једна наредба од 16. децембра 1952. године, којом је формиран први уређивачки одбор који „у директивном смислу руководи уређивањем часописа“. У тој наредби се наводи да ће чланови уређивачког одбора „Војнотехничког гласника“ бити заменик начелника Генералштаба за позадину, начелници управа артиљерије, тенковских и мотомеханизованих јединица, инжињерије и везе, начелник Војнотехничког института и начелник оперативног одељења позадине.

Тим актом прецизирани су и задаци уређивачког одбора: одређивање основних смерница за уређивање часописа – према потребама појединих родова војске и служби, и да својим утицајем и запажањима доприносе „сталном усавршавању квалитета часописа у стручном и општем погледу“.

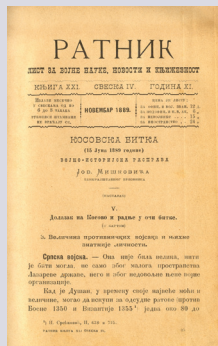

Корени

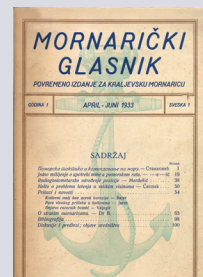
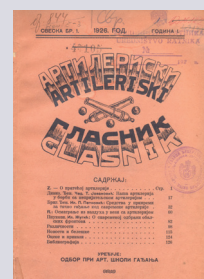
Корени српске војнонаучне литературе сежу, међутим, до друге половине 19. века. Ђенерал Јован Драгашевић (1836–1915) почео је 1864. године да издаје „Војин“, као „лист за војничке науке, вештине и новости“. Часопис се бавио „...организацијом, администрацијом, тактиком, стратегијом, артилеријом, војним грађевинарством, ратном историјом, географијом и топографијом, статистиком, науком о оружју...“, односно „свим војним стварима“ од значаја за једну савремену европску војску XIX века.

Након успешног појављивања „Војина“, а после осамостајења Србије и међународног признања, покренут је 1879. године нови лист, на иницијативу тадашњег министра војног, ђенералштабног потпуковника Јована Мишковића. У сарадњи са својим бившим наставником и бившим уредником „Војина“ Јованом Драгашевићем, са којим је сарађивао на пољу војне писане речи, Мишковић новопокренутом листу даје име „Ратник“. Издавач „Ратника“ постаје Главни ђенералштаб Српске војске. Током излагања, од 1879. до 1914. године, „Ратник“ се профилисао као часопис за војне науке, новости и књижевност.

„Војнотехнички гласник“ ће се са посебним пијететом сећати и публикација војнотехничког карактера које су излазиле у нашој земљи (Краљевини Србији, Краљевини СХС, односно Краљевини Југославији) и у периоду који је затим уследио. Ти часописи, такође, представљају темеље српске војнотехнолошке мисли: Артилеријско-инжињерски гласник (1905–1906), Артилеријски гласник (1926–1932), Пешадиско-artilеријски гласник (1933–1941), Инжињеријски гласник (1929–1940), Ваздухопловни гласник (1927–1941), Морнарички гласник (1933–1940).

Може се рећи да је иницијатива за покретањем „Војнотехничког гласника“ пленила пажњу тежњом да се настави традиција управо ових војних листова који су се бавили проблематиком технике наоружања у нашим ранијим државама. Тако су поједини часописи који су покренути након Другог светског рата (Артилеријски гласник, Војноинжињеријски гласник), а које је „Војнотехнички гласник“ наредбом о оснивању, поред осталих, наследио, у својим заглављима наводили и године настанка пре рата (1926, односно 1929. година). То сведочи о својеврсном континуитету српског војнотехнолошког промишљања, без обзира на промене тадашњих државних уређења и великих ратних, а нажалост и поратних деоба и страдања нашег народа.

Ти часописи су својим стручним профилем и квалитетом несумњиво утрли пут и данашњем „Војнотехничком гласнику“, који је настављач и њихове традиције.

Првих пет година

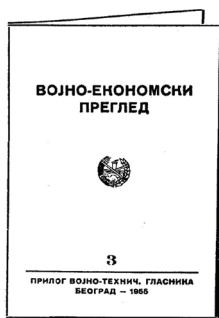
За разлику од поменутих часописа родова и служби, „Војнотехнички гласник“ је у почетку излазио као месечник на око 1.000 страница годишње. Први број је изашао из штампе у јануару 1953. године.

Уводни чланак првог броја „Војнотехничког гласника“ – 1/1953 – написао је први председник уређивачког одбора генерал-потпуковник Милан Купрешанин. Он је потенцирао улогу и значај тог часописа у подизању техничке културе армијског састава, у светлу убрзаног развоја науке и технике.

Први уредници „Војнотехничког гласника“ били су потпуковник Добривоје Аврамовић (уредио број 1/1953 и бројеве 7, 8 и 9/1960) и пуковник Војислав М. Илић (уредио бројеве од 2/1953 до 6/1960). У првих неколико година часопис је пратио тематику у складу са развојем видова, родова и служби. Његове рубрике биле су: техника, техничка служба, инжињеријска техника, техника веза, саобраћај, настава, организација и служба позадине, интендантура, санитет, ветерина... Посебну целину у часопису чиниле су научне и техничке новости и занимљивости, те прилози из иностраних армија.

Уредништво „Војнотехничког гласника“ је од 1955. почело да издаје Војно-економски преглед, у којем су објављивани чланци из области интендантске и финансијске службе.

Уследио је мали јубилеј – пета годишњица излажења, коју је својим чланком обележио тадашњи председник уређивачког одбора генерал-потпуковник Руди Петовар. Анализирајући у којој су мери остварени задаци који су наредбом о оснивању постављени пред „Војнотехнички гласник“, он је истакао напоре тадашњег уредништва и потребу даље афирмације часописа.

Период афирмације

У периоду од 1958. до 1962. „Војнотехнички гласник“ се прилагођавао променама у армији, видовима, родовима и службама. Тако настају нове рубрике

које су обухватале различите области, као што су: геодезија, техника родова, мототехника, муниција, ремонт, погонски материјал, ракетна техника, саобраћај, номенклатура, одржавање, заштитна средства, наоружање, минско-експлозивна средства, притивпожарна средства, техника и настава, техничка унапређења, из наших школа и др. Често се појављују и прилози уз часопис који обухватају разне специјалности. Редакције и уређивачки одбор настоје да програмску концепцију часописа прилагоде стварним потребама. Израђују се и планови тема, ради одређеног усмеравања аутора.

Августа 1962. године обележена је десета годишњица „Војнотехничког гласника“. У то време часопис је уређивао пуковник Здравко Вербић (од броја 11/1960 до 5/1966). Пригодни чланак за обележавање јубилеја написао је тадашњи члан уређивачког одбора генерал-потпуковник Владо Матетић.

У овом периоду главни и одговорни уредници часописа били су и пуковник Славко Чолић (уредник од броја 6/1966 до 7/1968) и пуковник Радисав Брајовић (уредник од броја 8/1968 до 6/1973).

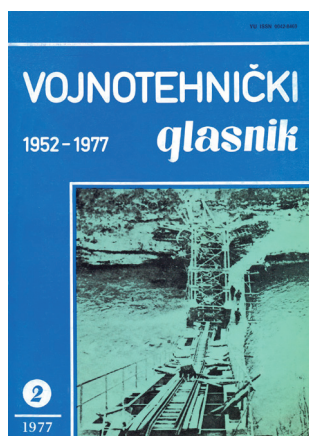
Двомесечник

Период од 1973. до 1978. године карактерише тенденција да „Војнотехнички гласник“ свеобухватније обрађује тематику техничког обезбеђења. Од 1973. часопис прелази на двомесечно излажење, али је и поред тога садржај компонован тако да одржава континуитет објављивања чланака из проблематике свих родова и служби, те других стручних институција армије.

Свечано обележавање 25-годишњице „Војнотехничког гласника“, на упечатљив и успешан начин, организовао је 1977. године тадашњи уредник пуковник Никола Зорић (уредник од броја 4/1974 до 3/1978). Његов претходник пуковник Станимир Ћирић уредио је три броја у 1974. години.

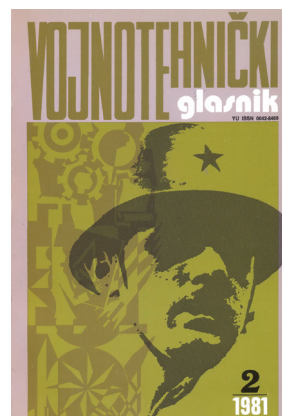
Поводом тог јубилеја прецизно су анализирани дотадашњи прилози и њихови аутори, а посебно признање одато је претходним уредништвима и уређивачким одборима. Пуковник Зорић је, поред осталог, истакао: „Може се рећи да су постигнуте резултати веома значајни, а залагање свих учесника у процесу припреме и обликовања писане стручне информације на страницама 'Војнотехничког гласника' задовољавајуће, јер је постигнуто да информација корисно послужи старешинама и другим стручњацима у оружаним снагама, као и генерацијама које ће доћи...”

У тој години јубилеја, Указом председника СФРЈ бр. 157, од 12. децембра 1977. године, „за изванредне резултате постигнуте у остваривању задатака од посебног значаја за народну одбрану”, „Војнотехнички гласник” је одликован Орденом за војне заслуге са великом звездом.

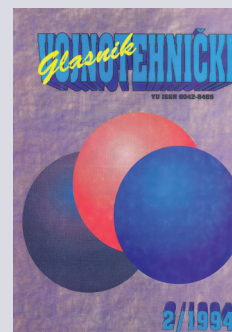
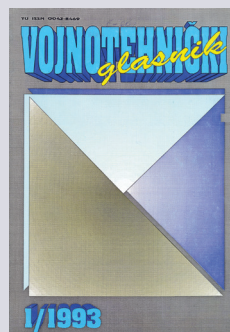
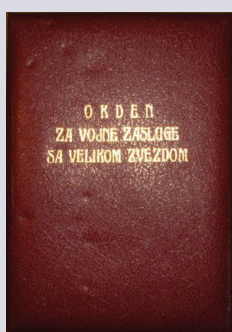
Унапређење квалитета

У годинама од 1979. до 2002. дошло је до даљег унапређења положаја и квалитета часописа. Захваљујући уређивачкој политици непрестано су усавршаване програмска концепција и оријентација, тако да је „Војнотехнички гласник” израстао у научни и стручни часопис који је изузетно цењен не само у војној средини, већ и код наставних и научних институција у земљи.

Тај период обележио је веома успешан, а иначе и најдужи уреднички рад пуковника Мирослава Ђојбашића (уредник од броја 4/1978 до 6/1989, а касније и од броја 3-4/1994 до 2/2000), као и уредника пуковника Томислава Штулића (од броја 1/1990 до 6/1991), пуковника Живојина Грујића (од броја 1/1992 до 6/1993) и потпуковника Владимира Ристића (уредио бројеве 1 и 2/1994).

Године 1992. обележено је четири деценије од изласка првог броја. Пригодан чланак написао је председник издавачког савета генерал-мајор Ратомир Миловановић, који је истакао: „Мало је часописа оваквог профила који су, за пуне четири деценије непрекидног и редовног излажења, издржали суд јавности...Од утемељена, 1952. године, па до данашњих дана, 'Војнотехнички гласник' се искључиво бавио стручном – техничком проблематиком и никада није обрађивао теме идеолошко-политичке природе...”

Значајни су подаци који говоре о том периоду: до тада је штампано 360 бројева на 35.650 страница, објављено је 4.280 научних и стручних ауторских радова, читаоцима је представљено 2.450 приказа из иностраних часописа из области науке и технике и 3.300 приказа техничких новости и занимљивости.

„Војнотехнички гласник“ је почетком деведесетих година трансформисан у оквиру трансформације Југословенске народне армије у Војску Југославије. У том периоду ојачана је његова интервидовска структура новим прилозима и сарадницима из морнаричкотехничке и ваздухопловнотехничке службе.

У наредним годинама Редакција улаже велике напоре за одржавање и унапређење позиција часописа. Радови се уређују и опремају у складу са домаћим и међународним стандардима који се захтевају од научних часописа (уводе се резимеи и кључне речи на енглеском, итд.).

У чланку тадашњег заменика председника Издавачког савета генерала Симише Боровића, објављеном 1994. године, видљиво је залагање за објављивањем научних и стручних чланака из различитих системских научних дисциплина и тежња за пуном мултидисциплинарношћу, у контексту покривања свих научних области које је обухватало целокупно техничко обезбеђење Војске Југославије. Генерал Боровић апелује на праћење научних достигнућа у иностранству, као и техничко унапређење дизајна часописа.

У овој декади дошла су и признања. Тако је, на основу мишљења Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије, број 413-00-1201/2001-01 од 12. септембра 2001. године, часопис „Војнотехнички гласник“ категорисан као публикација од посебног интереса за науку.

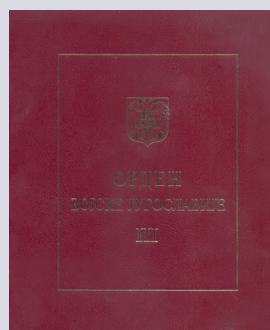
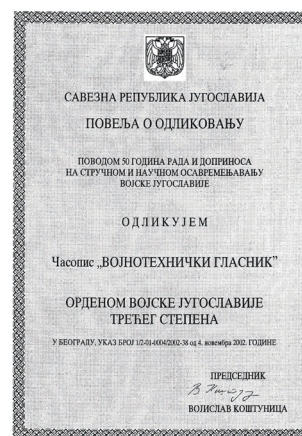
Одликовање

Педесета годишњица излажења обележена је 2002. године. До тада је објављено 415 бројева на 42.400 страница, на којима је представљено 4.800 научних и стручних радова. Поред тога, објављено је 2.840 приказа из иностраних часописа и 3.780 техничких новости и занимљивости.

Период од 2002. до 2007. године карактерише ангажован рад уредника пуковника Стевана Јосифовића (уредио бројеве 3/2000 до 1/2007).

Такође, поводом јубилеја, председник Савезне Републике Југославије донео је Указ о одликовању (број 1/2-01-0004/2002-38, од 4. новембра 2002. године), којим је „Војнотехнички гласник“ одликован Орденом Војске Југославије трећег степена, за допринос на стручном и научном осавремењивању Војске. ■

Уредник „Војнотехничког гласника“
потпуковник
мр Небојша ГАЋЕША, дипл. инж.

РЕКЛИ СУ ПОВОДОМ ОСНИВАЊА И ПРЕТХОДНИХ ЈУБИЛЕЈА

ПОДИЗАЊЕ ТЕХНИЧКЕ КУЛТУРЕ

Генерал-потпуковник Милан Купрешанин, први председник Уређивачког одбора, поводом штампања првог броја рекао је:

„Војнотехнички гласник“ ојравдаће своје излажење ако заиста одговори свом основном задатку – да појача техничку културу целокупног кадра наше армије... Задатак часописа није само у томе да разматра техничка достигнућа у ужем смислу и тактичко-техничку употребу борбених средстава којима је опремљена једна савремена армија, посебно наша, чиме би само делимич-

но одговорио постављеном циљу, него и да буде ујоран технички агијатор; да на најприкладнији начин развија код људи и интересовање за технику уопште, нарочито за технику којом рукују или којом ће руководити; да буде носилац одређене политике техничког развоја наше армије; да буде место где ће људи развијати своја мишљења и зајажња и давати предлоге, на основу искуства стечених у пракси, у погледу најбржег и најфикаснијег овладавања техником у погледу њеног усавршавања и употребуњавања, неге и чувања.

(„Војнотехнички гласник“, број 1, година I, јануар 1953)

ВАСПИТАЊЕ ВОЈНОГ КАДРА

Генерал-потпуковник Руди Петовар, председник Уређивачког одбора, поводом пете годишњице часописа, истакавши напоре Уредништва, рекао је:

...У том погледу стално су се јављале две противречне тежње: прва, да се часопис по начину уређивања тематике што више приближи захтевима струје, струјних старешина, те да на најприкладнији, непосредан и разумљив начин развија интересовање и љубав према техници са којом

они рукују; друга, да уређивајући свакодневну проблематику технике у струји, часопис задржи један виши научни ниво, неопходан како стручном и научном кадру, тако и осталим, технички уздигнутијим припадницима Армије...Нема сумње да је „Војнотехнички гласник“ у досадашњем периоду свога излажења одиграо значајну улогу у техничком васпитању нашег кадра и уређивању актуелне материјално-техничке проблематике.

(„Војнотехнички гласник“, број 2, година VI, фебруар 1958)

КВАЛИТЕТ

Генерал-потпуковник Владо Матетић, члан Уређивачког одбора, поводом десетогодишњице излажења часописа истакао је:

Данашњи читалац „Гласника“ мора у њему да нађе чланке научног и стручног карактера о развоју нове технике не само код нас него и у свету, да би био у току техничких и научних достигнућа данашњице... Данас је „Војнотехнички гласник“... достигао завидан квалитативан ниво и удео да се пласира не само у Армији, већ га користе и у њему сарађују и технички кадрови ван ње... Један гласник овакве врсте никад не долази у завршну фазу, никад не добија форму ни садржајности на

којима се треба зауставити, он не сме да уђе у фазу стагнације. Гласник, као што је наш, живи, развија се, модификује и прилагођава условима животног средине којој припада, следи захтеве које та средина поставља, служи тој средини. Наш „Гласник“ постоји ради нашег техничког кадра (подофицира и официра, техничара и инжењера) и других кадрова, ради наше науке, технике и праксе уопште. Он има многе и веома одговорне обавезе, тим пре што је он гласило и низа техничких институција у Армији и што треба да буде неиресрани праћилац и регистратор збивања у нашој техничкој и научној делатности.

(„Војнотехнички гласник“, број 8, година X, август 1962)

ЗАХВАЛНОСТ

Генерал-мајор Ратомир Миловановић, председник Издавачког савета, поводом 40. годишњице часописа рекао је:

Велики јубилеј „Војнотехничког гласника“ прилика је да се подсетимо свих ђрегалаца из издавачког савета, редакција, уредника, сарадника и рецензенаца, који су улагали максималне напоре за очување његовог стањуса, давали подршку уређивачкој полицији и обезбеђивали непреки-

но и редовно излагање часописа. Њима и свим другима који су на било који начин учествовали у стварању и развоју часописа, одајемо јуну захвалности. Без обзира на све што се у последњих неколико година дешавало у војсци и друштву, часопис је успео да одржи високи ниво научно-стручног профила и да се истовремено бави теоријом и праксом техничке службе и војном техником.

(„Војнотехнички гласник“, број 1, година LI, јануар-фебруар 1993)

У КОРАК С ПРАКСОМ

Генерал-потпуковник Синиша Боровић, заменик председника Издавачког савета, поводом 42. годишњице:

„Војнотехнички гласник“ мора одржати корак са конкретном праксом из живота, рада, инновација и проналажења у јединицама и установама Техничке службе и будно пратићи достигнућа у оружаним снагама других развијених земаља света. Основна брига уредништва и свих сарадника мора бити перманентно подиза-

ње стручног и теоријског нивоа часописа, његово повезивање са другим значајнијим часописима у оквиру међуармијске сарадње са институцијама изван војске. Поред наведеног, посебну пажњу треба посветити и техничком нивоу уређења часописа. Треба тежити дизајну какав нуде савремени часописи светске јублицистике – рекао је генерал-потпуковник Синиша Боровић, заменик председника Издавачког савета, поводом 42. годишњице часописа.

(„Војнотехнички гласник“, број 2, година XLII, март-април 1994)

УРЕДНИЧКИ КАДАР

Од оснивања до данас уредници „Војнотехничког гласника“ били су пуковници Добривоје Аврамовић (уредник броја 1/1953 и од броја 7/1960 до 9/1960), Војислав М. Илић (уредник од броја 2/1953 до 6/1960), Здравко Вербић (уредник од броја 11/1960 до 5/1966), Славко Чолић (уредник од броја 6/1966 до 7/1968), Радисав Брајовић (уредник од броја 8/1968 до броја 6/1973), Станимир Ђирић (уредник од броја 1/1974 до 3/1974), Никола Зорић (уредник од броја 4/1974 до 3/1978), Мирослав Ђојбашић (уредник од броја 4/1978 до 6/1989, и од броја 3–4/1994 до броја 2/2000), Томислав Штулић (уредник од броја 1/1990 до 6/1991) и Живојин Грујић (уредник од броја 1/1992 до 6/1993), те потпуковник Владимир Ристић (уредник од бро-

ја 1 до броја 2/1994), пуковник Стеван Јосифовић (уредник од броја 3/2000 до броја 1/2007) и потпуковник мр Небојша Гаћеша (уредник од броја 2/2007).

Уредници у редакцији „Војнотехничког гласника“ били су: Сергеј Алтухов, Анто Башић, Никодим Брчеровић, Петар Војновић, Душан Ђуровић, Војислав Јоргађијевић, Тодор Кнежевић, Милан Контић, Радо Лацковић, Јован Милошевић, Александар Максимовић, Милан Павковић, Илија Петровић, Саво Радивојевић, Јурај Радоња, Мартин Росандић, Миленко Стајин, Момчило Стојићевеић, Милија Торбица, Владимир Ђеранић, Владимир Удовчић и Бранислав Цветковић.

Актуелни тренутак и перспектива

Традиција зalog будућности

Формирањем Војске Србије и Министарства одбране Републике Србије, 2006. године, „Војнотехнички гласник“ се вратио својим коренима. Његов рад обележавају дугогодишња традиција, напори аутора и рецензенаца и подршка читалаца, редакција и уређивачких одбора.

Приликом израде библиографије „Војнотехничког гласника“, тј. индекса аутора чланака и уредника, као и приређивања библиографије и дигиталне архиве за странице сајта, данашња редакција имала је прилику да сагледа богату традицију и континуитет овог часописа. Немерљиви су изузетни напори аутора, рецензента, претходних уредника, редакција и уређивачких одбора, од самог покретања усмерених на одржавање и унапређење квалитета „Војнотехничког гласника“, данас научног часописа Министарства одбране Републике Србије. Свих тих година постојала је стална тежња за напретком и осавремењавањем, како садржајем, тако и формом.

Садашња редакција је у претходним годинама нарочиту пажњу посветила предузимања свих потребних активности за остварење шире друштвене верификације и признавања „Војнотехничког гласника“ на националном нивоу и адекватног формалног вредновања објављиваних чланака. До остварења данашњих позиција уредништво је предузело низ мера како би се побољшао статус часописа.

Остварена је непосредна и стална комуникација са ЦЕОН-ом (Центар за евалуацију у образовању и науци), референтном институцијом која вреднује домаће научне часописе и одржава и развија национални цитатни индекс СЦИ (Српски цитатни индекс).

Позиционирање часописа

Године 2008. године извршена је прва анализа часописа (ретроактивно од 2000. године) и добијена категорија научни часопис (M₅₃). Од тада се „Војнотехнички гласник“ редовно прати у Репозиторијуму Народне библиотеке Србије (НБС), Библиометријском извештају и СЦИ индексу и подвргнут је сталном вредновању (мониторингу) у зависности од утицајности (импакта) у самој бази и, допунски, у међународним (Thompson-ISI) цитатним индексима.

Детаљи о часопису	
	Војнотехнички гласник
ISSN	0042-0469
почетна година	1953
адреса уредништва	Браће Југовића 19, 11000 Београд
контакт	Nebojša Gačević
уредник	Nebojša Gačević
e-адреса	nebojsa.gacevic@mod.gov.rs
ASESTANT	asestant.ceon.rs/index.php/vtg
периодичност	тримесечно
БЧН индикатор	0.016
телефон	011/3349-497, 064/8080-118
издавач	Министарство одбране Републике Србије - Медиа центар "Одбрана"
веб адреса	www.vtg.mod.gov.rs

„Војнотехнички гласник“ настоји да испуњава норме за вредновање научних часописа, које су прописане ЦЕОН-овим документом „Општа мерила за одабир домаћих часописа за праћење и вредновање у оквиру библиометријског извештаја о часописима и реферисање у Српском цитатном индексу“.

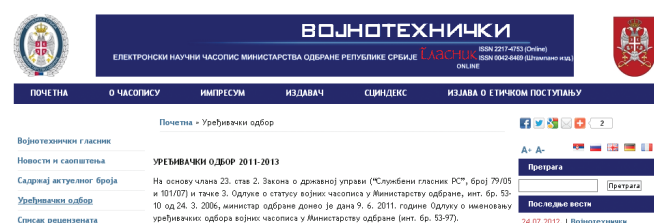
Приступило се у и редизајну часописа и формата чланака, према захтевима прописаним у Акту о уређењу научних часописа, које је 9. јула. 2009. године донело Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије. Формиран је и званични списак рецензената, састављен од еминентних стручњака из Војске Србије и Министарства одбране Републике Србије и професора Универзитета у Београду, Новом Саду, Нишу, те компетентних стручњака из иностранства.

Успостављен је и директан и непрекидан контакт са члановима матичних научних одбора Министарства просвете и науке Републике Србије, који су надлежни за праћење научних часописа, ради њиховог јаснијег увида у стање и тенденције „Војнотехничког гласника“.

Важан искорак у позиционирању међу научним часописима Републике Србије било је и појављивање првог електронског издања „Војнотехничког гласника ONLINE“, на пет језика, које је објављено на интернету 1. јануара 2011. године, на адреси www.vtg.mod.gov.rs, са посебним електронским е-ISSN бројем.

Такође, министар одбране донео је, 9. јуна. 2011. године, Одлуку о именовању новог уређивачког одбора „Војнотехничког гласника“, након што је претходном уређивачком одбору истакао мандат од две године. Том одлуком је, по први пут, формиран Међународни уређивачки одбор „Војнотехничког гласника“.

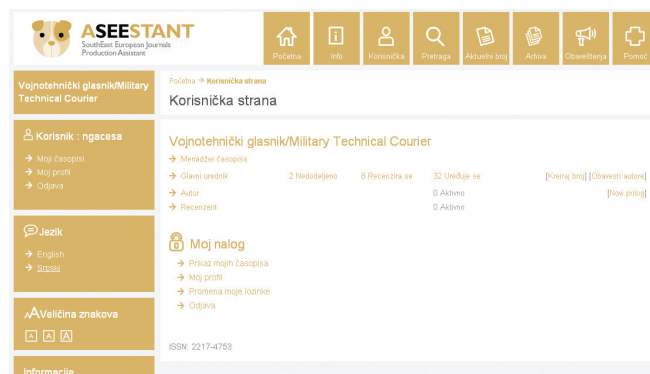

Електронско уређивање

Завршена је и библиографска обрада архиве „Војнотехничког гласника“. Обрађена је целокупна грађа часописа, од првог броја из јануара 1953. Тако је на сајту www.vtg.mod.gov.rs, захваљујући апликацији коју је развио Центар за командно-информационе системе и информатичку подршку (ЦКИСИП) Војске Србије, доступна за претраживање потпуна индексација аутора, чланака и уредника, а у складу са стандардима COBISS.SR-a (Кооперативног онлајн библиографског система и сервиса Србије). Завршетак израде Библиографије неопходан је предуслов за реализацију и дигитализацију комплетне архиве часописа, која ће, такође, бити доступна на сајту.

Уз свесрдну подршку ЦЕОН-а, уредништво „Војнотехничког гласника“ од ове јубиларне године примењује онлајн систем е-Ур: електронско уређивање, а од 27. јула и његову унапређену верзију ASEESTANT.

Систем електронског уређивања заснован је на Open Journal Systems (OJS), платформи отвореног кода, развијеној у оквиру Public Knowledge Project (PKP), која се масовно користи у свету. ЦЕОН верзија темељно је прилагођена потребама домаћих корисника и ојачана је сервисима намењеним контроли и обезбеђивању квалитета научних чланака.

ONLINE ИЗДАЊЕ

Важан искорак у позиционирању међу научним часописима Републике Србије било је и појављивање првог електронског издања – „Војнотехнички гласник ONLINE“, на пет језика, које је објављено на интернету 1. јануара 2011. године, на адреси www.vtg.mod.gov.rs, са посебним електронским е-ISSN бројем. На тој адреси, на српском (ћириличном и латиничном писму), руском, енглеском, немачком и француском језику, налазе се, поред осталог, актуелне информације о часопису, упутства и обрасци за читаоце и сараднике.

Такође, ASEESTANT је део међународног система SEESAME, намењеног домаћим часописима и часописима земаља југоисточне Европе. Заснован је на искуствима ЦЕОН-а и 26 домаћих часописа који су укључени у програм е-Ур од 2011. године. Нови систем представља битно унапређење, посебно у функцијама намењеним осигурању квалитета чланака.

Сервис ASEESTANT данас омогућује „Војнотехничком гласнику“: онлајн пријаву радова и праћење рецензентског процеса; онлајн комуникацију између уредника, чланова уредништва, аутора и рецензента; аутоматски трансфер метаподатака у СЦИИндекс и друге базе, које подржавају међународне протоколе за пренос података; доступност и претраживост под СЦИИндексом пуног текста свих радова; CrossRef – доделу нумеричког идентификатора (DOI), којим се обезбеђује већа видљивост и доступност радова објављених у часопису; CrossCheck – проверу оригиналности приспелих радова, ради спречавања публиковања плагијата и дупликата; KWASS – аутоматско екстраховање кључних речи из дисциплинарних тезауруса/речни-

ка по избору и рутине за њихов одабир (прихватање односно одбацивање) од стране аутора и/или уредника; те публиковање чланака у режиму online-first.

Поред функционалности, које су развијене, проверене и усавршене у оквиру е-Ур-а, ASEESTANT обухвата и: полуаутоматско форматирање референци, у складу са одабраним стилем цитата (*Ref-Formatter*), аутоматску проверу сагласности цитата у тексту рада и цитата у попису референци (*Cite-Matcher*), те коришћење сервиса за лектуру радова на енглеском језику (*EdService*).

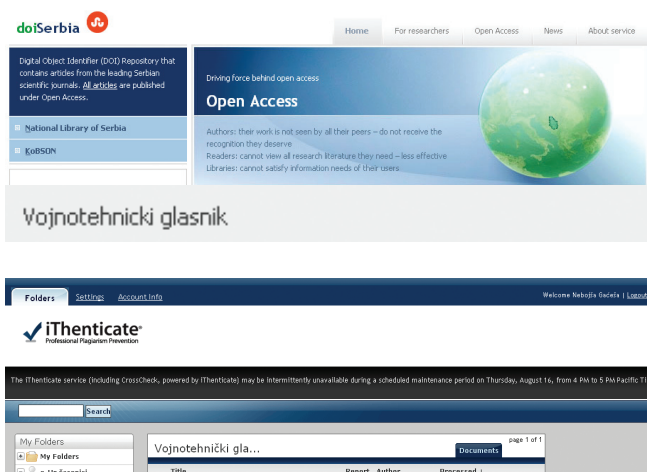
Од ове јубиларне године „Војнотехнички гласник“ је лиценциран код EBSCO Publishing-a, највећег светског агрегатора часописа, периодике и осталих извора у пуном тексту. Комплетан текст „Војнотехничког гласника“ доступан је у базама података EBSCO Publishing-a.

Овај часопис ће и убудуће настојати да представља научни потенцијал Републике Србије, а посебно припадника Војске Србије и Министарства одбране Републике Србије. У којој мери ће одговорити на будуће изазове показаше сугестије и критике научне јавности, које ће с пажњом бити разматране и уважаване. ■

Уредник „Војнотехничког гласника“
потпуковник
мр Небојша ГАЂЕША, дипл. инж.

ЛИСТЕ ЧАСОПИСА

„Војнотехнички гласник“ се за 2011. годину, према одлуци Министарства просвете и науке Републике Србије, налази на следећим листама: **за област основна истраживања** – на листи часописа за математику, рачунарске науке и механику (катеорија научни часопис националног значаја – М52), те на листи часописа за геонауке и астрономију (катеорија научни часопис националног значаја – М52); **за област технолошки развој** – на листи часописа за електронику и телекомуникације: категорија научни часопис националног значаја – М52, на листи часописа за машинство: категорија научни часопис националног значаја – М52, на листи часописа за материјале и хемијске технологије: категорија научни часопис националног значаја (М52), и на листи часописа за индустријски софтвер и информатику: категорија научни часопис (М53).

Наредбом министра одбране Александра Вучића,
број 12-15, од 8. августа 2012. године,

Министарство одбране Републике Србије
доделило је *Војнотехничком гласнику*

Војну спомен-медаљу

за изузетан допринос систему одбране Републике Србије

